

SEKMADIENIO SKAITINIAI

LITAUISK søndagsblad

PALMESØNDAG

KRISTAUS KANČIOS – VERBŲ SEKMADIENIS

VERBŲ PROCESIJA

Evangelija Mt 21, 1–11 Palaimintas, kuris ateina Viešpaties vardu!

✠ Iš šventosios Evangelijos pagal Matą.

Kai prisiartino prie Jeruzalės ir atėjo į Betfagę prie Alyvų kalno, Jėzus pasiuntė du mokinius, tardamas: „Eikite į priešais esantį kaimą ir tuojau rasite pririštą asilą su asilaičiu. Atriškite ir atveskite juos man. O jeigu kas imtų dėl to teirautis, atsakykite: ‘Jų reikia Viešpačiui’, ir iš karto juos paleis.“ Tai įvyko, kad išsipildytų pranašo žodžiai: Pasakykite Siono dukrai: štai atkeliauja tavo karalius. Jis romus, jis joja ant asilės, lydimas asilaičio, nešulinio gyvulio jauniklio. Mokiniai nuėjo ir padarė, kaip Jėzaus buvo įsakyta. Jie atvedė asilę su asilaičiu, apdengė juos savo apsiaustais, o Jėzus užsėdo ant viršaus. Didžiausia minia tiesė drabužius jam ant kelio. Kiti kirto ir klojo ant kelio medžių šakas. Iš priekio ir iš paskos einančios minios šaukė: „Osana Dovydo Sūnui! Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu! Osana aukštybėse!“ Jam įžengus į Jeruzalę, sujudo visas miestas ir klausinėjo: „Kas jis toksai?“ O minios kalbėjo: „Tai pranašas Jėzus iš Galilėjos Nazareto.“ **Tai Viešpaties žodis.**

Pirmasis skaitinys Iz 50, 4–7 Nenugrėžiau veido nuo tų, kurie mane plūdo: aš žinau, jog nebūsiu sugėdintas. Skaitinys iš pranašo Izaijo knygos.

„Viešpats Dievas man davė iškalbų liežuvį, kad gebėčiau žodžiu stiprinti nuvargusius. Kas rytą jis žadina mano ausį, kad klausyčiausi tarsi mokinyms. Viešpats Dievas atvėrė man ausis; aš nemaištavau, atgal nesitraukiau. Atsukau nugarą mane plakantiems, atkišau žandus raunantiems man barzdą, nuo užgauliojimo ir spjūvių neslėpiau veido. Viešpats Dievas man padeda, todėl aš nesu pažemintas. Nutaisiau savo veidą kietą kaip titnagas, žinau, kad nebūsiu sugėdintas.“ . **Tai Dievo žodis. Dėkojame Dievui.**

Atliepiamoji psalmė Ps 21 (22), 8–9. 17–18a. 19–20. 23–24 (P.: 2a)

P. Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?

Tyčiojas iš manęs visi, kas mane mato, *
ir vaipydamiesi kraipo galvas:
„Viešpačiu pasiklovė, tegul jis ir gelbsti, – *
teišvaduoja, jeigu juo taip gėris!“ – P.

Šunys apgula mane iš visų pusių, *
piktadarių gaujos mane apspinta;
jie žeidžia man rankas ir kojas, *
galiu suskaičiuoti visus savo kaulus. – P.

Mano drabužius tarpusavy dalijas, *
ir dėl mano apdaro meta jie burtus.
Bet tu, Viešpatie, nuo manęs nesitolink! *
Mano stiprybe, skubėk man padėti. – P.

Tada aš garsinsiu broliams ir seserims tavo vardą, *
šlovinsiu tave jų susirinkimuos.
Jūs, pagarbiai Viešpaties bijantieji, teikit jam šlovę! †
Visi Jokūbo palikuonys, duokit jam garbę! *
Visi Izraelio sūnūs, prieš jį drebėkit! – P.

Antrasis skaitinys Fil 2, 6–11 Jis nusižemino, todėl Dievas jį išaukštino Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus Laiško filipiečiams.

Kristus Jėzus, turėdamas Dievo prigimtį, godžiai nesilaikė savo lygybės su Dievu, bet apiplėšė pats save, priimdamas tarno išvaizdą ir tapdamas panašus į žmones. Jis ir išore tapo kaip visi žmonės; jis nusižemino, tapdamas klusnus iki mirties, iki kryžiaus mirties. Todėl ir Dievas jį išaukštino ir padovanojo jam vardą, kilniausią iš visų vardų, kad Jėzaus vardui priklaupytų kiekvienas kelis danguje, žemėje ir po žeme ir kiekvienos lūpos Dievo Tėvo šlovei išpažintų: „Jėzus Kristus yra Viešpats!“ Tai Dievo žodis. **Dėkojame Dievui.**

Posmelis prieš Evangeliją Fil 2, 8–9

Kristus dėl mūsų tapo klusnus iki mirties, iki kryžiaus mirties. Todėl ir Dievas jį išaukštino ir padovanojo jam vardą, kilniausią iš visų vardų.

Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kančia pagal Mata.

Nežymima kryželiais knyga nei kakta ir neatsakoma.

✠ = Jėzus; P = pasakotojas; B = bičiuliai ir mokiniai; M = minia; K = kiti veikėjai

Ką man duosite, jeigu jį aš jums išduosiu?

P Anuo metu vienas iš Dvylikos, vardu Judas Iskarijotas, nuėjo pas aukštuosius kunigus ir tarė: B „Ką man duosite, jeigu jį išduosiu jums?“ P Tie pasiūlė trisdešimt sidabrinų. Ir nuo to meto jis ieškojo progos išduoti Jėzų.

Kur paruošti tau Velykų vakarienę?

Pirmąją Neraugintos duonos dieną mokiniai atėjo pas Jėzų ir paklausė: B „Sakyk, kur paruošti tau Velykų vakarienę?“ P Jis atsakė: ✠ „Eikite į miestą pas tokį žmogų ir sakykite jam: ‘Mokytojas sako: Mano metas jau atėjo. Pas tavo valgysiu Velykų vakarienę su savo mokiniais’.“ P Mokiniai padarė, kaip buvo Jėzaus įsakyta, ir paruošė Velykų stalą.

Vienas iš jūsų mane išduos

Atėjus vakarui, Jėzus su dvylika mokinių susirinko prie stalo. Pradėjęs valgyti, jis tarė: ✠ „Iš tiesų sakau jums: vienas iš jūsų mane išduos.“

P Jie labai nuliūdo ir ėmė kits kito klausinėti: B „Nejaugi aš, Viešpatie?“

P Jis atsakė: ✠ „Mane išduos dažantis kartu su manim duoną dubenyje. Žmogaus Sūnus, tiesa, eina savo keliu, kaip apie jį parašyta, bet vargas tam žmogui, kuris išduos Žmogaus Sūnų. Geriau jam būtų buvę negimti.“

P Jo išdavėjas Judas paklausė: B „Nejaugi aš, rabi?!“ P Jis atsakė: ✠ „Tu tai sakai...“

Tai yra mano kūnas; tai yra mano kraujas

P Vakarieniaujant Jėzus paėmė duoną, sukalbėjo palaiminimą, laužė ir davė mokiniams, tardamas: ✠ „Imkite ir valgykite: tai yra mano kūnas.“ P Paskui, paėmęs taurę, sukalbėjo padėkos maldą ir davė jiems, tardamas: ✠ „Gerkite iš jos visi, nes tai yra mano kraujas, Sandoros kraujas, kuris už daugelį išliejamas nuodėmėms atleisti. Ir sakau jums: nuo šiol aš nebegersiu šito vynmedžio vaisiaus iki tos dienos, kada su jumis gersiu jį naują savo Tėvo Karalystėje.“

P Pagiedoję himną, jie išėjo į Alyvų kalną.

Užgausiu piemenį, ir avių kaimenė išsisklaidys

Tada Jėzus jiems kalbėjo: **✠** „Šią naktį jūs visi manimi pasipiktinsite, nes parašyta: Ištiksiu piemenį, ir avių kaimenė išsisklaidys. O kai prisikelsiu, aš nueisiu pirma jūsų į Galilėją.“ **P** Petras atsiliepė: **B** „Jei net visi tavimi pasipiktintų, aš niekuomet nepasipiktinsiu!“ **P** Jėzus jam tarė: **✠** „Iš tiesų sakau tau: šią naktį, dar gaidžiui nepragydas, tu tris kartus manęs išsiginsi.“ **P** Bet Petras tvirtino: **B** „Jei man reikėtų net mirti kartu su tavimi, vis tiek tavęs neišsiginsiu!“ **P** Taip kalbėjo ir visi mokiniai.

Pradėjo liūdėti ir sielvartauti

Netrukus Jėzus su jais atėjo į ūkį, vadinamą Getsemane, ir tarė mokiniams: **✠** „Pasėdėkite čia, kol aš ten nuėjęs melsiuos.“ **P** Pasiėmęs Petrą ir abu Zebediejaus sūnus, pradėjo liūdėti ir sielvartauti. Tada tarė jiems: **✠** „Mano siela mirtinai nuliūdusi. Likite čia ir pabudėkite kartu su manimi.“ **P** Kiek toliau paėjęs, parpuolė kniūbsčias ir meldėsi: **✠** „Mano Tėve, jeigu įmanoma, teaplenkia mane ši taurė. Tačiau ne kaip aš noriu, bet kaip tu!“ **P** Jis sugrįžo pas mokinius ir, radęs juos miegančius, tarė Petru: **✠** „Negalėjote nė vienos valandos pabudėti su manimi? Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą. Dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas.“ **P** Ir vėl nuėjo antrą kartą ir meldėsi: **✠** „Mano Tėve, jei ši taurė negali praeiti mano negerta, tebūnie tavo valia!“ **P** Sugrįžęs vėl rado juos snaudžiančius – jų akys buvo mieguistos. Tuomet, palikęs juos, vėl nuėjo ir trečią kartą meldėsi tais pačiais žodžiais. Paskui grįžo pas mokinius ir tarė: **✠** „Jūs vis dar miegate ir ilsitės... Štai atėjo valanda, kai Žmogaus Sūnus atiduodamas į nusidėjėlių rankas. Kelkitės, eime! Štai mano išdavėjas čia pat.“

Jie nutvėrė Jėzų ir suėmė

P Jam dar kalbant, štai pasirodė Judas, vienas iš Dvylikos, o su juo didelis būrys, ginkluotas kalavijais ir vėzdais, atsiųstas aukštų jų kunigų ir tautos seniūnų. Jo išdavėjas buvo nurodęs jiems ženklą, sakydamas: **B** „Kurį pabučiuosiu, tai tas! Suimkite jį!“ **P** Ir tuojuo priėjęs prie Jėzaus tarė: **B** „Sveikas, rabi!“ **P** ir pabučiavo jį. O Jėzus jam tarė: **✠** „Bičiuli, ko atėjai?“ **P** Tuomet jie pripuolę nutvėrė jį ir suėmė.

Ir štai vienas iš Jėzaus palydovų ištiesė ranką, išsitraukė kalaviją, puolė

vyriausiojo kunigo tarną ir nukirto jam ausį. Bet Jėzus jam tarė: **✠** „Kišk kalaviją atgal, kur buvo, nes visi, kurie griebiasi kalavijo, nuo kalavijo ir žus. Gal manai, jog aš negaliu paprašyti savo Tėvą ir jis bemat neatsiųstų man per dvylika legionų angelų?! Bet kaipgi išsipildytų Raštai, kad šitaip turi atsitikti?!“ **P** Tą valandą Jėzus tarė būriui: **✠** „Tarsi plėšiko išėjote sugauti manęs su kalavijais ir vėzdais. Aš kasdien sėdėjau šventykloje mokydamas, ir manęs nesuėmėte. Bet viskas šitaip dedasi, kad išsipildytų pranašų Raštai.“ **P** Tada visi mokiniai, palikę jį, pabėgo.

Jūs pamatysite Žmogaus Sūnų, sėdintį Visagalio dešinėje

Tie, kurie buvo suėmę Jėzų, nuvedė jį pas vyriausiąjį kunigą Kajafą, kur buvo susirinkę Rašto aiškintojai ir seniūnai. Petras sekė jį iš tolo iki vyriausiojo kunigo rūmų ir, įėjęs į kiemą, atsisėdo su tarnais pažiūrėti, kuo viskas baigsis. Tuo tarpu aukštieji kunigai ir visa teismo taryba ieškojo neteisingo parodymo prieš Jėzų, kad galėtų jį nuteisti mirti, tačiau nerado, nors daug buvo atėję neteisingų liudytojų. Pagaliau išėjo priekindu ir tarė: **K** „Šitas yra sakęs: ‘Aš galiu sugriauti Dievo šventyklą ir per tris dienas ją vėl atstatyti’.“ **P** Tada atsistojęs vyriausiasis kunigas paklausė Jėzų: **K** „Tu nieko neatsakai į šituos kaltinimus?!“ **P** Bet Jėzus tylėjo. Tuomet vyriausiasis kunigas jam tarė: **K** „Prisaikdinu tave gyvuoju Dievu, kad mums pasakytum, ar tu Mesijas, Dievo Sūnus!“ **P** Jėzus atsakė: **✠** „Tu tai sakai. Bet ir aš jums sakau: nuo šiol jūs matysite *Žmogaus Sūnų, sėdintį Visagalio dešinėje ir ateinantį dangaus debesyse!*“ **P** Tuomet vyriausiasis kunigas persiplėšė drabužius ir sušuko: **K** „Jis piktžodžiauja! Kam dar mums liudytojai?! Štai girdėjote piktžodžiavimą. Kaip jums regisi?“ **P** Jie atsakė: **K** „Vertas mirties!“ **P** Tuomet jie ėmė spjaudyti Jėzui į veidą ir daužyti kumščiais. Kiti mušė jį per veidą ir tyčiojosi: **K** „Pranašauk mums, Mesijau, kas tave užgavo!“

Dar gaidžiui nepragydas, tu tris kartus manęs išsiginsi

P Tuo metu Petras sėdėjo kieme. Viena tarnaitė priėjo prie jo ir tarė: **K** „Ir tu buvai su Jėzumi Galilėjiečiu.“ **P** Bet jis išsigynė visų akivaizdoje: **B** „Aš nežinau, ką tu sakai.“ **P** Einantį vartų link, jį pastebėjo kita tarnaitė ir kalbėjo aplinkiniams: **K** „Šitas buvo su Jėzumi Nazarėnu.“ **P** Jis ir vėl išsigynė, prisiekdamas: **B** „Aš nepažįstu to žmogaus!“ **P** Po valandėlės prisiartino ten stovėjęs ir sakė Petru: **K** „Tikrai tu vienas iš jų, nes ir tavo tarmė tave išduoda.“ **P** Tuomet jis ėmė prisiekinėti ir dievagotis: **B** „Aš nepažįstu to žmogaus!“ **P** Ir tuojuo pragydo gaidys. Tada Petras prisiminė Jėzaus žodžius: „Dar gaidžiui nepragydas, tu tris

kartus manęs išsiginsi.“ Jis išėjo laukan ir graudžiai pravirko.

Atidavė Jėzų valdytojui Pilotui

Rytui išaušus, visi aukštieji kunigai ir tautos seniūnai nusprendė, kad Jėzus turįs būti nužudytas. Surišę nuvedė ir atidavė jį valdytojui Pilotui.

Jų negalima dėti į šventyklos išdą, nes tai užmokestis už kraują

Kai išdavikas Judas pamatė, jog Jėzus pasmerkta, gailėsčio pagautas nunešė atgal aukštiesiems kunigams ir seniūnams trisdešimt sidabrinių ir tarė: **B** „Nusidėjau išduodamas nekaltą kraują.“ **P** Tie atsakė: **K** „Kas mums darbo?! Tu žinokis!“ **P** Nusviedęs šventykloje pinigus, jis išbėgo ir pasikorė. Aukštieji kunigai paėmė sidabrinus ir kalbėjo: **K** „Jų negalima dėti į šventyklos išdą, nes tai užmokestis už kraują.“ **P** Jie pasitarė ir už tuos pinigus nupirko puodžiaus dirvą ateiviams laidoti. Todėl ta dirva iki šios dienos vadinasi Kraujo dirva. Taip išsipildė pranašo Jeremijo žodžiai: *Ir paėmė trisdešimt sidabrinių – įkainotojo kainą, už kurią buvo jį suderėję iš Izraelio vaikų, – ir atidavė juos už puodžiaus dirvą; taip man Viešpats buvo paskyręs.*

Ar tu esi žydų karalius?

Jėzus stovėjo valdytojo akivaizdoje. Valdytojas jį klausė: **K** „Ar tu esi žydų karalius?“ **P** Jėzus atsakė: **X** „Taip yra, kaip sakai.“ **P** Aukštų jų kunigų ir seniūnų skundžiamas, jis visai neatsiliepė. Tuomet Pilotas paklausė: **K** „Ar negirdi, kaip baisiai tave kaltina?“ **P** Bet jis neatsakė nė į vieną kaltinimą ir tuo be galo nustebino valdytoją. Šventės proga valdytojas buvo pratęs paleisti miniai vieną kalinį, kurio ji norėdavo. Tuomet jis turėjo garsų kalinį, vardu Barabas. Taigi, žmonėms susirinkus, Pilotas paklausė: **K** „Katrą norite, kad jums paleisčiau: Barabą ar Jėzų, vadinamą Mesiju?“ **P** Mat jis žinojo, kad Jėzų jie buvo išdavę iš pavydo.

Sėdinčiam teismo krasėje Pilotui žmona atsiuntė įspėjimą: **K** „Nieko nedaryk šiam teisiam! Šianakt sapne aš labai dėl jo kentėjau.“

P Aukštieji kunigai ir seniūnai sukurstė žmones, kad prašytų paleisti Barabą, o Jėzų pražudytų. Tuomet valdytojas jiems tarė: **K** „Katrą norite, kad jums paleisčiau?“ **P** Jie šaukė: **M** „Barabą!“ **P** Pilotas paklausė: **K** „Ką gi man daryti su Jėzumi, kuris vadinamas Mesiju?“ **P** Jie visi rėkė: **M** „Ant kryžiaus jį!“ **P** Jis klausė: **K** „O ką gi pikta yra padaręs?“

P Bet tie dar garsiau šaukė: **M** „Ant kryžiaus jį!“ **P** Pilotas, pamatęs, kad nieko nelaimi, o sąmyšis vis didėja, paėmė vandens, nusimazgojo rankas minios akivaizdoje ir tarė: **K** „Aš nekaltas dėl šio teisiejo kraujo. Jūs

žinokitės!“ **P** O visi žmonės šaukė: **M** „Jo kraujas [tekrinta] ant mūsų ir mūsų vaikų!“ **P** Tuomet jis paleido jiems Barabą, o Jėzų nuplakdinęs atidavė nukryžiuoti.

Sveikas, žydų karaliau!

Valdytojo kareiviai nusivedė Jėzų į igulos būstinę ir surinko aplink jį visą kuopą. Jie išrengė jį ir apsiautė raudona skraiste. Nupynė erškėčių vainiką, uždėjo jam ant galvos, o į jo dešinę įspraudė nendrę. Paskui tyčiodamiesi klūpčiojo prieš jį ir sakė: **K** „Sveikas, žydų karaliau!“ **P** Spjaudydami jį, stvėrė iš jo nendrę ir čaižė per galvą. Pasityčioję iš Jėzaus, kareiviai nusiautė skraistę, apvilko jo paties drabužiais ir išsivedė nukryžiuoti.

Kartu su juo buvo nukryžiuoti du plėšikai

Eidami jie sutiko žmogų iš Kirėnės, vardu Simonas. Tą privertė panėšėti jo kryžių. Atėję į vietą, vadinamą Golgota (tai yra: „Kaukolės vieta“), *davė jam gerti vyno*, sumaišyto su tulžimi, bet Jėzus tik paragavo ir negėrė. Prikalę prie kryžiaus, *pasidalijo jo drabužius, mesdami burtą*, ir ten pat susėdę sergėjo jį.

Viršum jo galvos jie prisegė užrašytą jo kaltinimą: „Šitas yra Jėzus, žydų karalius.“ Kartu su juo buvo nukryžiuoti du plėšikai, vienas iš dešinės, kitas iš kairės.

Jei esi Dievo Sūnus, nuženk nuo kryžiaus!

Praeiviai užgauliojo Jėzų, *kraipydami galvas* ir sakydami: **M** „Še tau, kuris sugriauni šventyklą ir per tris dienas atstatai; gelbėkis pats! Jei esi Dievo Sūnus, nuženk nuo kryžiaus!“ **P** Taip pat tyčiojosi aukštieji kunigai su Rašto aiškintojais ir seniūnais, kalbėdami: **K** „Kitus gelbėdavo, o pats negali išsigelbėti. Jeigu jis Izraelio karalius, tenužengia dabar nuo kryžiaus, ir mes juo tikėsime... *Jis pasitikėjo Dievu, tad teišvaduoja jį dabar, jeigu juo rūpinasi*, nes jis yra sakęs: ‘Aš Dievo Sūnus’.“ **P** Taip pat jį plūdo ir kartu nukryžiuoti plėšikai.

Eli, Eli, lema sabachtani?

Nuo šeštos iki devintos valandos visą kraštą gaubė tamsa. O apie devintą valandą Jėzus garsiai sušuko: **✠** *Eli, Eli, lema sabachtani?*, **P** tai reiškia: *Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?!* Kai kurie iš ten stovėjusių išgirdę sakė, jog jis šaukiąsis Elijo. Ir tuoj pat vienas iš jų pribėgęs paėmė kempinę, primirkė ją perrūgusio vyno, užmovė ant

nendrės ir padavė jam gerti. Kiti kalbėjo: **K** „Liaukis! Pažiūrėsim, ar ateis Elijas jo išgelbėti.“ **P** Tuomet Jėzus, dar kartą sušukęs skardžiu balsu, atidavė dvasią.

Čia atsiklaupama ir padaroma pertraukėlė.

P Ir štai šventyklos uždanga perplyšo pusiau nuo viršaus iki apačios, ir žemė sudrebėjo, ir uolos ėmė skeldėti. Atsivėrė kapų rūšiai, ir daug užmigusių šventųjų kūnų prisikėlė iš numirusių. Išėję iš kapų po Jėzaus prisikėlimo, jie atėjo į šventąjį miestą ir daug kam pasirodė. Šimtininkas ir kiti su juo sergintys Jėzų, pamatę žemės drebjimą ir visa, kas dėjosi, labai išsigando ir sakė: **K** „Tikrai šitas buvo Dievo Sūnus!“ **P** Tenai buvo daug moterų, kurios žiūrėjo iš tolo. Jos buvo atlydėjusios Jėzų iš Galilėjos, jam patarnaudamos. Tarp jų buvo Marija Magdaliėtė, Jokūbo ir Juozapo motina Marija ir Zebediejaus sūnų motina.

Juozapas paguldė Jėzaus kūną savo naujame kapo rūsyje

Vakarui atėjus, atvyko turtingas žmogus iš Arimatėjos, vardu Juozapas, kuris irgi buvo Jėzaus mokinys. Nuėjęs pas Pilotą, jis paprašė Jėzaus kūno. Pilotas įsakė jį atiduoti. Juozapas pasiėmė kūną, įvyniojo į švarią drobulę ir paguldė savo naujame kapo rūsyje, kurį buvo išsikaldinęs uoloje. Paskui jis užrito didelį akmenį ant rūšio angos ir nuėjo. Ten dar buvo Marija Magdaliėtė ir kita Marija, kurios sėdėjo priešais kapą.

Štai jums sargyba – eikite ir saugokite, kaip išmanote

Kitą dieną, po Prisirengimo dienos, susirinko pas Pilotą aukštieji kunigai bei fariziejai ir kalbėjo: **K** „Valdove, mes atsiminėme, jog tasai suvedžiotojas dar tebegyvendamas yra pasakęs: ‘Po trijų dienų aš prisikelsiu’. Įsakyk tad saugoti kapą iki trečios dienos, kad kartais atėję mokiniai neišvogtų jo ir nepaskelbtų žmonėms: ‘Jis prisikėlė iš numirusių’. Ta pastaroji apgavystė būtų blogesnė už pirmąją.“

P Pilotas jiems atsakė: **K** „Štai jums sargyba – eikite ir saugokite, kaip išmanote.“ **P** Tada jie nuėję paženklino antspaudu akmenį ir pastatė sargybą. **Tai Viešpaties žodis. Šlovė Tau Kristau!**

Kviečiame apsilankyti parapijos svetainėje adresu: <http://fredrikstad.katolsk.no>